

ENGDAHLS SJÖMANSVISA

Allegretto

Nu vill jag mitt hjär-ta för dig å-der-lå - ta och
 sän - da en häls-ning på skri - van - des vis mens
 skep - pet det gung - ar på ha - vet det vå - ta och
 vin - den den blå - ser en kär - le - kens bris. Den
 vin - den den är av be - syn - ner - ligt slag,
 blann är den stark och i blann är den svag, den
 gör en så li - vatt så mo - ditt fa - de - ral - la, den
 gör en så li - vatt så mo - ditt fal - le - ra.

Nu går du och deskar på trista hotellet,
 den lott du har fått den är enkel min vän,
 men när du till slut blir min maka i stället,
 så skola vi allt taga skadan igen.
 Ack, om blott en tallrik mitt hjärta de var,
 som du finge diska i alla din dar —
 då blev jag så livatt så moditt faderalla,
 då blev jag så livatt så moditt fallera.

Ja, dig Atalanta, jag alltid påtänker
 när solen går ner och när som hon går opp,
 när månen sitt silver kring bogen bestänker
 du ständigt är med mig från köl och till topp,
 och när jag har lagt mig ner uti min koj,
 så är du ock med mig, fast bare på skoj —
 då gör mej så livatt så moditt faderalla,
 då gör mej så livatt så moditt fallera.

Ja, dig jag påtänker när såsom jag äter
 och när som jag dricker den törstandes drick,
 mitt tarvliga mål utå sill och potäter
 mig töckes beskådat av din blåda blick,
 för alla di blomster på levnadens stig
 jag vill ej bortbyta en blick ifrån dig,
 den gör mej så livatt så moditt faderalla,
 den gör mej så livatt så moditt fallera.

När du uppåt kvällen dig lagt att få njuta
 den sovandes ro som belåker din själ,
 så ska du få höra beslag på din ruta
 av tusindes fogglar som sjonger "må väl".
 Di tusindes fogglar som sjonger "må väl"
 är tusindes tankar till dig ur min själ,
 då gör mej så livatt så moditt faderalla,
 då gör mej så livatt så moditt fallera.

Axel Engdahl